

78

Když sem byl regrutem

Když sem byl re - gru - tem, i byl sem
 velmi smu - ten, co srd - ce bla - ži - lo,
 vše mě o - pus - ti - lo, že sem byl od - ve - den.

2. Když sem narukoval,
 tak sem si zaplakal,
 kaprála neposlech
 a něco sem mu řek,
 do basy putoval.

3. Když jsem byl v arestě,
 v tom jičínským městě,
 nic mně tam nebylo,
 když za mnou chodilo
 modrooký děvče.

4. Modrooké děvče,
 to byla má milá,
 ta za mnou chodila,
 do vočí svědčila
 u samého práva.

5. Páni oficiři
 v řeči mě chytali,
 když chytit nemohli,
 štátsfíru volali,
 železa mně dali.

6. Když se nechceš přiznat,
 budeme tě trestat,
 dostaneš půl chleba,
 šest hodin železa,
 tres musíš vykonat.

7. Kdybys to, má milá,
 kdybys to věděla,
 jak se mnou zacházej,
 železama vážej,
 plakat byl musela.

8. Když já du večer spát,
musím si zaplakat,
lišny mám dřevěný
a slamník pražádný,
mantlem se příkrývám.

9. Když já ráno vstávám,
z okénka koukávám,
okno mám pro světlo
a mříže pro pevnost,
bych nemoh vylítnout.

10. Poledne přichází,
nesou mně mináži,
dva šálky plechový
a vžice pražádný,
tu máš, ty žoldnéři!

11. Když já jdu z atestu,
hlásím se k raportu,
habt acht se postavím
a hejtmanoj hlásím
že sem si tres vodbyl.

/mluví/ „Herr Hauptmann, Infanterist
Kubalik melde gehorsam ...“

12. Hejtman se rozkřičí
až to všechno řinčí,
mohs dělat dobrotu,
nemusels v arestu
železa držeti.

13. Dobrotu už dělám,
zavřít se víc nedám,
krátkej čas uplyne,
vodchod mi nastane,
konec bude všemu.

*Zazpíval mi dědeček Josef Kubalík
z Moravčice u Jičína – 1955.*